

PANDÍON

2003:2 Årg. 19
tidskrift för fågelintresserade

Pandion

Årgång 19

Pandion utges av Frövi fågelklubb. Ut kommer 3 ggr. årligen (april, augusti och december). Verksamhetsområde är Lindesbergs kommun.

Medlemsblad för Frövi fågelklubb

Ordf. Tommy Oscarsson,
Odonvägen 4, 711 33 LINDESBERG
Tel. 0581-12348
tommy.swarre@swipnet.se

Vice ordf. Lennart Sandberg,
Tallbacksgatan 3, 718 33 FRÖVI
Tel. 0581-31573
lennart.sandberg@post.utfors.se

Sekr. Ulla Wallin,
Munkaboda 112 718 91 FRÖVI
Tel. 0581-33179
wallin.u@telia.com

Kassör. Bo Dahlström, Karlslund,
Ullersäter, 718 92 FRÖVI
Tel. 0581-32213

Övriga: Ulf Edvardsson, Mattias Rudenvall och Andreas Sandberg.

Försäljningsansvarig:
Mattias Rudenvall, Norevägen 23 c
711 32 Lindesberg
Tel 0581 13004

mattias.rudenvall@swipnet.se

Medlemskap i FFK erhålls genom att betala 75:- på pg. 484 16 67-1. Ungdomar 4-16 år 25:-. Familjemedlem 10:-.

Klubbmästare: Ambulerande enl. lista

Klubblokal: IOGT/NTO-lokalen i Blixterboda.

Fågelrapporter skickas till:
Mats Andersson, Hagabergsliden 4,
711 31 Lindesberg
Tel. 0581-16274
058116274@telia.com eller
Jan-Erik Malmstigen, Skomakargatan 6,
718 33 FRÖVI
Tel. 0581-30252
malmstigen@swipnet.se

Redaktion och distribution för Pandion: Lennart Sandberg, adress se ovan och

Adressändringar anmäler du till:

Bo Dahlström, adress se ovan.

Frövi fågelklubb hemsida:

[http:// birds.nu/ffk.htm](http://birds.nu/ffk.htm)

Omslaget: Viggo Hanssen - www.viggo.com

Semesterdrag

Att dra på en riktig raritet som varit ute på club 300:s söksystem har inte varit läge för mig med jobb och familj. Avståndet är ofta det som har varit avgörande. Några arter har jag trots allt åkt på då dessa inte varit alltför långt hemifrån. På semestern hade jag turen att få vara med om ett riktigt drag då vi var på Öland under vecka 29 i somras.

Det började den 13/7 med att det pep ut en ökenpipare som höll till ut mot havet utanför Schäferiängarna vid Norra lunden. Lite senare kom nästa larm att den flög iväg. Nästa larm sa; "efter söks ännu ej återfunnen.

Då vi hade bestämt att åka och äta och sedan på eftermiddagen åka till Eketorps fornborg, så blev det lite justeringar i planerna. Vi började med utflykt till ökenpiparen och sedan följde mat och fornborg. Vi traskade ned längs Karl den X:s mur för att delta i letandet och mötte skådare efter skådare som var på väg i motsatt riktning mot oss. Jag stannade en kille och frågade om de hittat ökenpiparen, men han sa att de hade letat utan resultat. Då vi ändå hade gått så lång ned mot havet så fortsatte vi och flanerade, tittade på havet och lite vanliga kustfåglar. Under måltiden och besöket vid Eketorp så kunde jag inte låta bli att tänka på ökenpipare. Skulle jag vara så nära att få se en sån raritet och sedan missa den när jag väl var på Öland.

På väg till bilen vid Eketorp runt kl 18.00 så pep det i fickan, pulsen steg och jag slet upp sökaren för att konstatera att de hade hittat ökenpiparen. Stationär ses. Härligt. Min sambo såg att

jag ville åka ned igen så hon sa att hon skulle släppa av mig vid muren. Hon och Joel skulle åka och fika så länge och hämta mig en timme senare. Väl där så var hela vägkanten full av bilar och skådare efter skådare stormade ned längs muren. Jag sällade mig till sällskapet och med snabba steg började den långa vägen ut mot hjortstängslet och Sandvik. Svetten sprutade och solen gassade, ingen skugga alls. Man såg skådare lite varstans på ängarna några småsprang medan andra tog det lite lugnare och samtalande med andra skådare på väg ut. Jag själv hade bara ett mål nu skulle jag bara se den efter allt slit och svett. Väl framme ställde jag mig bredvid en man som verkade titta på den. Jag frågade om han hade den i tuben, och han svarade ja. Jag fick först se den i hans tub innan jag själv lyckades hitta den i min. Vilken lättnad. Häärligt!!!!. Känslan var otrolig, den tyngsta arten för mig och efter så mycket jobb kändes det extra kul. Tydligt så var det fynd nummer åtta i Sverige så det var riktigt tungt, vad det är för kön en hona eller outfärgad hanne tvistar de om i skrivande stund.

På väg tillbaka en halvtimme senare och i ett lugnare tempo kände jag att man nästan gick och smålog lite man hade ju hängt in en riktig höjdare. Stolt som en tupp slöt man upp med familjen som efter att ha väntat en timme och efter ytterligare en halvtimme nu satt på muren och drack saft i värmen. Jag berättade som ett barn på julafton om hur varmt det hade varit och hur svettiga stövlarna var. Hur långt det egentligen var och om vilken känsla det var att få

